

Udateret. Formentlig 1921 eller 1922

AFSENDER

Olivia Holm-Møller

MODTAGER

Thora Constantin-Hansen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret, men indholdet relaterer sig til flere breve, hvor Olivia Holm-Møller skriver til Thora Constantin-Hansen angående eksamen og tilsyn (jf. brev den 3.3.1921 og Udateret. Formentlig jul 1921). Nærværende brev knytter sig formentlig til disse og må være skrevet omkring 1921 eller 1922.

Omtalte personer:

Signe Constantin-Hansen

Karl Holm-Møller

Knud Holm-Møller

Maria Montessori

Arkivplacering:

Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller skriver til Thora Constantin-Hansen angående eksamenstilsynet og fortæller, at hendes to nevøer skal til eksamen til efteråret på trods af hendes modstand.

TRANSSKRPTION

Kære Thora! Jeg skrev sidst som om der ikke var andre Vanskeligheder med det umulige Tilsyn, men den er jo kun den lille Tue hvorpaa det hele Læs kan vælte. Jeg lider i forvejen saa mange Nederlag - taler haardt hvor jeg skulde trøste, er utaalmodig hvor jeg skulde være det modsatte, jeg har ikke faaet et nyt Hjærte endnu. Og dog har jeg en urokkelig Tillid til Montessorimetoden, men det er næsten som "hvad jeg vil, det gør jeg ikke, og hvad jeg ikke vil, det gør jeg". Der er ogsaa nogen Vanskelighed ved at Du vil muligvis slet ikke regne mig for "montessorisk", hvad der i og for sig jo ogsaa er ligegyldigt. jeg tager Montessori til Indtægt for min Opfattelse af Hjemmenes Ret til kun at lade Børnene lære det som de enkelte Hjem nu kan lære dem, altsaa meget forskellige Ting for de forskellige Hjems Vedkommende, og at det mere kommer an paa at udvikle Arbejdsevnen end paa Kundskabsmængden. Der vil saaledes blive meget stor Forskel paa hvad Landsbybørn og Københavnerbørn ved i 14 Aarsalderen, hvad en Husmandskone og -Mand lærer deres Børn, og saa hvad en københavnsk Skolebestyrer lærer sine, og der maa ikke forlanges det samme - eller rettere begge Dele er lige godt naar Arbejdsevnen er lige stor vel udviklet velplejet. Men det er fuldstændig umuligt at drive montessori-Undervisning med en Examen hængende over Hovedet, fordi det netop gælder om at give Tid og lade Børnene bestemme Farten. Karl er netop nu inde i hvad jeg paa gammeldags Manér vil kalde en doven Periode, hvor han kun kan holde ud til en Ting meget kort Tid, men da han ellers er en sød og velbegavet Dreng, tænker jeg, at han jo maa bruge sine Kræfter til noget jeg ikke kan se, men det kan Præsten ikke slaa sig til Taals med. Nu faar vi da ikke Examen før til Efteraaret, men det maatte vi "trumfe" igennem, saa de er ikke naadige, og til

Efteraaaret skal vi møde nede i Skolen mellem de andre Børn hvor
Læreren skal overhøre dem – det sidste tror jeg nu da
er ulovligt.

Naa, vi kan jo tales ved naar du kommer,
men Examen maa vi se at blive fri for, der er nok
Modgang endda. – Hvad vilde du gøre om dine
Elever et par Dage kun havde Lyst at ligge og tumle
paa Gulvet?

Hils Signe mange Gange, mon vi ikke faar hende at se herovre
isommer, kom en 8te dagestid kære Signe!

Jeres Olivia

[på hovedet ikke i Holm-Møllers hånd]

Examen og Tilsyn

Her Thorvald! Jeg skriver det som om der ikke var nogen Vanskelighed,
 end det umulig, Tilsyn, men du er jo kender den lille Tine hvorfor
 det hele her kan sættes. Jeg lides i forvejen var mange Nedsættel-
 ses forhold hvor jeg skulde træde, og utaalmodig hvor jeg skulde være
 det modstrætte, jeg har ikke forstået et nyt Høste ledende. Og dog
 har jeg en virkelig Tillid til Montessorimetoden, men det er næsten
 som om hvad jeg vil, det gør jeg ikke, og hvad jeg ikke vil, det gør jeg.
 Der er ogsaa nogen Vanskelighed ved at Du vil muligens selv
 ikke regne mig for "montessorisk". hvad du iog for sig
 jeg ogsaa er ligegyldig. jeg tog Montessoris til Indtægt
 for min Opfattelse af Hjemmets Røt til kære at lade Børnene
 løse det som de selv vil, men kan løse dem, althvad
 meget forskellige Ting, ^{for de forskellige Børns Viden} og at det mere kommer an paa at
 udvikle Arbejdsvernen end paa Kendskabsmængden.
 Der vil saaledes blive meget stor Forskel paa hvad Lande-
 bybørn og Hørbørn kan lære ved i 14 Aarsalderen, hvad
 en Tienmands kone og Mand kan lære deres Børn, og saa hvad en
 Hørbørnske Skolebørn kan lære sine, og der maa ikke
 forlanges det samme - eller rettere bygge Delen i lige godt
 naar Arbejdsvernen er lige stor, vil udviklet ulige.
 Men det er fuldstændig umuligt at drive montessorisk Und-
 visning med en Examen hangende over Hovedet, fordi det
 netop gælder om at give Tid og lade Børnene bestemme farten.
 Karl er netop mit inde i hvad jeg paa gammeldags Man-
 ner vil kalde en Døgn Periode, hvor han kun kan holde ud
 til en Time meget kort Tid, men da han ellers er en

sted og vilføjagt Dm, tænker is, at han jo maa bruge
sine Kræfter til noget is ikke kan se, men det
kan Presten ikke slaa rigtig Tals med. Nu faar
vi da ikke Examen for til Efter aart, men det maaatte
vi "triumfere" igennem, saa de er ikke noedige, og til
Efteraart skal vi møde veld i Skolen ^{mødes de andre Børn} hvor
Læseren skal overskris dem - det sidste tror is munda
er ulovligt.

Naa, vi kan jo tales ud naar du kommer,
men Examen maa vi se at blise for for, de er vist
Kodgang udda. - Hvad vilde du gøre om dine
Elevs et Par Dage, kun havde Lyf at bygge og tumle
paa Læret?

Ats Signe mange Gange, men is ikke for havde at se herover
isommes, kun en 8de dogstid kan Signe!

fra Oleine

1/10
Lo
C. S. S.